

Familiar indignada amb la residència Fundació Fiella de Tremp

Article de la filla d'un resident de la Fundació Fiella de Tremp en relació al brot de Covid-19 que ha afectat greument el centre

[despiece]Senyor director,

Em dirigeixo a aquest diari perquè veig que vostès han donat veu tant a testimonis en primera persona de la residència que han passat la Covid-19, com a treballadors, com a familiars de persones que han passat pel mateix calvari que fa uns dies he passat jo mateixa.

El meu pare, Josep Mora, tenia 93 anys i mig al morir. Va ingressar a la residència fa casi tres anys. En aquell moment tot semblava que anava tot molt bé, fins fa gairebé un mes que em vaig assabentar per una persona propera que anul·laven les visites a la residència perquè hi havia un positiu d'un treballador. El meu pare en aquell moment va donar negatiu en el primer cribratge, perquè des de Salut em van enviar un missatge al mòbil. Una setmana després, en el segon cribratge, aquesta vegada va donar positiu i jo me'n vaig assabentar pel mateix mitjà. Al dia següent, dia 28 de novembre, em va trucar la treballadora social, dient-me que al meu pare l'havien ingressat a l'hospital però que si volia saber més informació tenia que parlar amb Urgències i allà parlar amb la doctora. No va ser fins el diumenge que em van informar del que estava passant. En aquell moment em van dir que estava estable i que si no empitjorava es podia salvar. Tot va anar passant un dia i un altre i sense canvis importants.

El dia 9 de desembre va començar un malson, perquè el meu pare quan vaig trucar em van dir que havia empitjorat i per sort em van deixar entrar a veure'l durant mitja hora amb totes les proteccions que com si estigués en un quiròfan. Estic molt agraïda a tot el personal de l'hospital des de que va entrar fins el dimarts dia 15 de desembre que ell va morir.

El mateix dia que va morir vaig anar a la residència a demanar la documentació del meu pare i em van atendre a la recepció. Em van preguntar què volia i jo vaig dir que necessitaria el DNI del meu pare que s'estava morint. Em van dir que ho preguntés a l'hospital, perquè allà ells no el tenien, i així ho vaig fer. Vaig baixar amb una companya a admissions i em van dir que ells no ho tenien, que allà només hi van amb l'historial mèdic i la targeta sanitària. Vam tornar a pujar i a aquesta mateixa persona que ens va atendre feia uns 20 minuts li vam dir que volíem parlar amb algun responsable de la residència i ens va contestar que no ens podien atendre, i que tenien més persones que atendre que a nosaltres. Jo ho necessitava per a poder fer papers i ells l'única solució que ens van donar va ser una fotocopia del DNI. Com he comentat el meu pare va morir només una hora i mitja després de que nosaltres estiguéssim a la residència.

He estat cinc vegades, entre dimarts i dimecres, i suposadament no troben el DNI. I jo em pregunto, com pot ser que la documentació d'un resident es perdi i ningú es faci responsable de tot això? Quin descontrol hi ha en aquella residència a la qual jo vaig confiar un dia en que el cuidarien? No m'ha trucat cap responsable per disculpar-se de tot el que ha passat, m'agradaria saber si hi ha un responsable de que els familiars no estem informats per part de la direcció fins que ha estat massa tard. Com és que ni la directora, ni cap responsable com molts han dit, no han trucat per saber com estem els familiars d'aquests residents o per donar-nos el condol? Estic molt indignada per tot el que ha passat.

M'acomio d'aquest diari donant les gràcies a tots els membres de l'Hospital Comarcal del Pallars, i sobretot de l'equip de medicina interna.

[nointext]

Carmen Mora Casanovas[/despiece]
[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]